

Suomi entistä paremmin näkyville

Hannele Ennab

Monet vanhemmat suhtautuvat suomenkieliseen opetukseen nuivasti ja he käyttävät samanlaisia argumentteja kuin 70- ja 80-luvulla esitettiin, todetaan kolumnissa. Asiat eivät näytä edistyneen, vaikka myönteisiä kokemuksia oppilaiden menestymisestä on runsaasti.

Identiteetille kieli on tärkeä, jopa vielä silloin, kun on asunut vuosikymmeniä toisessa maassa, kertoo artikkelinkirjoittaja, joka on haastatellut Eskilstunaan muuttaneita ja sinne jääneitä haapajärvisiä.

Suomessa nuorten puhetapa – loppukiekaisut ja nariseva ääni – on leviämässä koko maahan ja väestöön. 1980-luvulla nuoret tytöt alkoivat suosia nousevaa intonaatiota Australiassa, ja nyt trendi on maailmanlaajuinen. Puhetapa ei kuitenkaan sovi kaikille. Esimerkiksi poliitikot eivät olisi uskottavia, jos he käyttäisivät puheessaan narinaa ja loppunousuja.

Kielineuvosto teetti uuden kartoituksen, jossa tutkittiin, kuinka paljon suomen kielen hallintoalueen kunnat tiedottavat omilla verkkosivuillaan suomen kielellä ja miten helposti tiedot löytää. Kartoituksesta ilmenee, että tiedotusta on kehitetty ja että lupaavia esimerkkejä on. Kirjoittajat toteavat, että kaiken kaikkiaan vähemmistökielisen tiedotuksen määrä näyttää olevan hyvässä kasvussa ja että suomenkielisen tiedotuksen vaikutukset voivat yksinomaan olla hyvistä.

Eskilstunan kunnassa on jopa päästy niin pitkälle, että yksi sen aukioista on saanut sekä suomen- että ruotsinkielisen nimen. Hieno asia, mutta valitettavasti nimet ovat oikeinkirjoitussääntöjen vastaisia. Kielineuvoston neuvoa ei noudatettu, ja nyt voi vain toivoa, että epätoivottava kirjoitustapa ei leviä Eskilstunasta muualle.

Paikannimet ovat aiheena myös artikkelissa, jossa tarkastellaan, minkälaisia virallisia ja epävirallisia paikannimiä Vaasan Asevelikylän asukkaat käyttävät kaupunginosansa paikoista. Käyttönimet ovat osa aikaa, yhteisöä ja identiteettiä.

Kalevalalla lienee osansa suomalaisten identiteetissä. Sen sanat, maagiset ja vaikeasti ymmärrettävätkin, saavat selityksensä Kalevalan sanakirjassa, joka esitellään tässä numerossa. Suomessa ilmestyy runsaasti sanakirjoja ja kieltä käsitteleviä kirjoja. Tässä numerossa on myös luettelo, jossa on valikoima 2008–2009 ilmestyneistä teoksista.

Merkkivuoden 1809 jälkilöylyissä todetaan mm., että suomen kieli ei päässyt tapahtumissa näkyville toivottavissa määrin. Nyt, kun yhä useampi kunta on liittymässä suomen kielen hallintoalueeseen, odotamme, että suomi alkaa olla olennainen osa kuntien verkkosivuja ja muuta julkista tiedotusta.

Kielineuvostossa on ainakin todettu, että ruotsalais-suomalaisten sanastojen myynti ja suomen kieltä koskevat kysymykset ovat jonkin verran lisääntyneet.